

پازی سەربەمۆر

رازى سەربەمۆر

رازى سەربەمۆر: ناوى كىتەب:

شيعر: بابەت:

كاوه فاتىحى: نووسين:

ئىسماعىل راجى: پىداچوونەو:

خالىد فاتىحى: ھەلەپر:

ناوھندى فېربوون: نەخشەسازىي بەرگ
و ناوھرۆك:

ناوھندى فېربوون: لە بلاوكراوھكانى:

يەكەم - 2024: نۆرەي چاپ:

500 دانە: تىراز:

لەسەر ئەركى: كافار فاتىحى چاپكراوھ

لە بەرپۆبەرايەتەي گشتىي كىتەبخانە گشتىيەكان،
ژمارەي سپاردنى (288) ي سالى (2024) ي پى دراوھ.

ناوهندی فیربوون بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

به پڕیوه بهری گشتیی ناوهند: عیماد ره شید
به پڕیوه بهری چاپ و بلاوکردنهوه: رهنج عیماد

فیربوون بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

له بلاوکراوه کانی ناوهندی فیربوون

ناونیشان: ههولیر- بازاری کتیبفرۆشان - بهرامهر ده رگای قه لا

07504048285 - 0662231315

 ktebxanay ferbwn

مافی ئەم کتیبه پارێزراوه

به بۆ په زامه نیدی ناوهندی فیربوون بۆ هیچ لایه نیک پینگه پیدراو نییه بۆ له بهرگرتنه وهی
ئەم کتیبه به شیوهی: ئەلیکترۆنی، کاغەزی، وینەیی، دەنگی یان هەر
شیوازیکی تری له بهرگرتنه وه.

شيعر

پرازی سهربه مۆر

كاوه فاتیحی

برووکە

بۆ ماوهی چەند رۆژیک دەبوو، کە ئەم هەگبەیی (ماچ)ەم بە کۆڵەوه بوو، هەر کە مژوولی و سەرقالیم دەرفەتیاں دەدام ، هەگبەم دەکردەوه بۆ ئەوهی لە میانى دەستەبەر کردنى ماچىكى ئاودارو بەچىژ لیوی و شان زیتەر لە تىفتىفه بدەمو زارى پەيفان بۆ مژین لەبارتر بکەم.

(ماچ)، هەر بە تەنئىه کانگیر بوون و ئاویته بوونی لیوهکان نىیه لە وەرزى چىژىكى فیزیکیداو لە سەرزەمینی روودا، بەلکو خالی کردنەوهی بارگەکانى رۆحو، کوشتنى ئەهریمەنەکانى بىمەیلی و تاریکىشه لە چاخەکانى خاچو لە تاخەکانى خەتادا.

هەرچەندە لیژەدا، لەم نامىکه یەدا ، گرۆقهی ئەم پەیفه شیرینەى (ماچ) بەسەر تەواوی دەقو ناوەرۆکی ئەم بروسکه شىعەرییانەدا ناچەسپى، لى لە دوو تووی زۆر بەیاندا :نالەى زامى تىنەگەيشتن لە تىگه و گرۆفو و بەرگرۆفى ماچ :ماچى یار)، ماچى سروشت ،ماچى نىشتمان ،ماچى عىشق ،

ماچی ئاقیستاو.....) تەوەر بەست دەبی. که شاعیر
 گەرەکیەتی تیایدا بلیسەیی گەرمی بو زمستانو، فینکاتی بو
 قرچانو، سەمایەکی دلکارانە بو پەلکو پارەکانی
 گەلاریزانی تەمەنو، ژینگەییەکی کەسکتر بو مەرەمەکانی
 حەزو مەیلو عیشقی مەملەکەتییکی سووتماک، بگێریتەوہ .
 کاوہی فاتیحی، لەم نامیلکە شیعیرییەدا ، خۆی بە سەبکو
 شەقلاو شیوازیککی دیاریکراوی دەربرینی ناخی خۆی
 نەبەستۆتەوہ، بەمەش کاریکی باشی کردووەو ، بە
 پەهاکردنی خامەو هەستو نەستەکانیشی، لە ساتو
 ترووکەیی هەلچووندا، خۆی لە قالبدانو چەقبەستنو
 دەقبەستن تەشقبەستنو شەقبەستن دوور خستۆتەوہو،
 پووبەری هەلسووپرانیکی نەخشینی لە بواری جیاوازیەکانی
 دەقبەکاندا فەراھەم کردووە.

لە میانی ئەم چەند پەیفانەشەدا، نامەوێکی دەست بە سەر
 چیژو روانینو رامانی خوینەرانی ئازیزدا بگرم، لەبەر
 ئەوہی کە دلنیام ئەوانیش دەکارن لەم چاخی خاچەو لەم
 وەرزی هەلوەرینی ماچەو لەم تاخی خەتایەدا، سەمایەکی

شۆختر له گه لا ناله و ئازارو چهزو مهیل و ویستی ئەم
هه گبه ی ماچه دا بکه ن.

هیوای سه رکه وتن و به رده وامیش بو (کاوه فاتیحی) ی
هاوړی ئازیزم ده خوازم.

ئیسماعیل راجی

تییینی: به پیویستم زانی ئەو پیشه کیه ی برای به ریزم کاک
ئیسماعیل راجی دانیمه وه، که پیشتر بو نامیلکه ی (ماچ) ی نویسی
بو. چونکه ئەوهش ته واو که ری هه مان نامیلکه یه.

کاوه فاتیحی

خەم

ئەو دلەي من بى قەرارە، بى تۆ ساتى ناسرەوى
لادە ئەگرىجەت لەسەر پوو، مانگى چوار دەركەوى
ئەو دلەم بىزار و تەنگە، چۆن لە سىنەم بىتەدەر؟
گەر بە ماچى لىوى ئالت، ئەو خەمەي من داكەوى
من خەيالم خەم پەوينە، تۆ دەكاتە هاودەم
چۆن نەلىم پۆژى ھەزار جار سەد بە لای تۆم ويكەوى
من بە يادى زولفى تۆو، مەستى عىشق و بادەتم
چىت دەوى بىجگە لە پوحم. خو ئەمن ھەر نامەوى
لادە لەچكى تەسك و تارت، دەركەوى شىوہت پەرى
ھەركەسى وەك من ببىنى، شەو خەوى لى ناكەوى
تەيرى بەختى من خودايە، چاوەرئەمە بىتەوہ
چون بە بى تۆ ژين مەحالە، قەت خەمم لى نارەوى
رازى عىشقت سەر بەمۆرە پەمزو كۆدى خوى ھەيە
گەر بە مەرگىشم تەواو بى، ھىچ كەس دەستى ناكەوى .

كۆچ

ئەو فیراقتە پیری کردم، کۆچت پووهو کوی دەچی
حافزی تۆم، چاوا لە دەستم روح و گیانم دەردەچی
چەندە بی مەیلە پەریزاد، دل لە داخت بوو بە ئاو
ئەو لە تیری ئەو نیگایەت، چۆن لە جەرگم رادەچی
خوین لە دوو چاوم دەچۆری، جۆگە لەی هەلبەستوو
ئاگری سینەم بە جارێ، بوته بورکان هەلدەچی
زۆر دەمیکە تیری ئەبرۆت، لەت لەت کردوو دەلم
دەردی دووریت زۆر گرانه، کوا لە دلما دەردەچی .

غەزەلى دۆل

زامى دۆل سەختە ئۇ ۋەندە، ئۇ سەستە مە چاك بېتە ۋە
ماچى تۆ شىفایە بۆ دۆل، سەد خەم دەسپىتە ۋە
ها دۆلى من گەر مە سىرە، بە سەستە لەك خۆى ناگرى
شەختە لىندابى بە جارى، دۆلرە قىت دە تۆیتە ۋە
كەى دەبى سارىژ دۆلى من، نالە نالى ۋەك نەپە؟
تۆ بلىى خواپە بۆ جارىك، سەربدات ۋ بېتە ۋە؟
بوومەتە سىبەر لە گەلتا، ھەر ۋەكو ناوت دەلىم
تۆ پىناسەى عىشق ۋ جوانى، دۆل لە تۆ نابېتە ۋە
خۆزگە بۆ جارى لە لىوت، تىر بەكەم ماچى دەمت
تاكو رۇح مابى بە بەرما، شىرىنى نابىتە ۋە
داخى تۆ داخە لە سەر دۆل، دەمكوژى بە ۋ داخە ۋە
بىرە ۋە مىوانى دۆل بە، غوربەتت كویر بېتە ۋە
چى دەكەى لەم ژىنە كورتە؟ بەس خەمى پىتە بۆ
بىنە دەستە ملانى يەكبين، شادىمان نە بىرېتە ۋە

كۆشكى شادى خەونەكانم، لىي دەخوئىنى كوندەبوو
گەر نەكەى پوحمى بە عاشق، سەختە ئاوا بىتتەوہ
چارەيى دەردى دلى من، ماچى لىو و كولمى تون
وہك شەرابى كۆنى رۆمن، كەى دەبى بخورىتتەوہ؟
ئەى پەرى، (كاوہ) ت بەجارى وئىل و شەيدا كردوہ
رۆژ نىيە يادت نەكا دل، زامەكەى نەكوليتتەوہ .

نۆتە

ئەو كاتانەى كە دەنگى تۆم دىتە بەرگوى
خۆشى و شادىيى، سەرتاپاي گيانم دادەگرى
خەنى دەبىم، لەگەل لەرە و نۆتەى دەنگت
هەست و ھزرم، دەيان پەيڧ و شىعر دەچرى .

ئارەزوو

ئارەزوومە تا نەمردووم، بېيى نزيكى ليمه وه
كۆپى گەرمى رەشبه لەك بى و دەست لە دەستت نيمه وه
ئاي لە دەست جەورى زەمانە، چەند لە گەلما دلرەقە
زۆر دەترسم گۆر غەريبيم، بۆم نە پەخسى بيمه وه .

**

شیر چیه؟

شیر لای من، پیناسه که یه هسته، رازه
شیر لای من، تویش به ره ی راز و نیازه
شیر لای من، رو خساریکه پر له جوانی
نوته ی روحه، موسیقاییه سه د ئاوازه
له نجه ولاری ئه و شوخیه ده ته ژینی
به ره مدینی، هرچی وشه ی جوان و شازه
موچرکیکه، سه رتا پای گیانت داده گری
شیر عه شقه، هم سووتانه، هم میش نازه
هر کات شیرئ نه بزوینی هست و نه سنت
شیر نییه، ورینه یه، وه کو قیره ی قه ل و قازه .

ناز

نازه نینم، نازه کانت، نازونوزی لی بریم
نه شتہرت هاتن هہ زاران، بی سہ بہب جہرگت بریم
ہیجری تو ہیندہ گرانہ، دل لہ تاوت داتہ پی
ژینی بی تو ژہہری مارہ، ہاتو مہرگت پی کریم
کوا وہفا عہدو بہ لینت؟ کہ وتوومہ دەستی قہدەر
دہستہ و ئە ژنو چاو لہ ریمہ،! توش برستت لی بریم

سەفا

من دەزانم روژى دادى، دەمكوژى بەم دەردەوہ
ئارەزووم دەرواتە ژىر گل، بەو ھەناسەى سەردەوہ
با لە سەيرى باخى سينەت، تىر بکەم سەيرو سەفا
کولمەکەت بگرم بە لىو و، دەست بە لىمۆى زەردەوہ
دەى لە خاچمدە بەجارى، نامەوى زىللەت بژىم
يان بە ماچى لەو دوو لىوہت، ئاگرم تىبەردەوہ
با رەوا بى من بسووتىم، بۆنکرووزم لىوہ بى
حازرە پوح بۆ ئەوينت، بچتە ناخى ھەردەوہ
ساوەرە با ئاويزان بين، پىنج و دوو پوژىکە ژىن
کوا لە جەننەت رىگە دەدرى،! بەو دلەى وەک بەردەوہ؟

ساقى

ساقى؛ دەخيلم تىكەۋە جامىكى شەپابم
رايمالە لە دل ھەرچى ھەمە دەرد و عەزابم
سووتاۋە لە تاۋى، ھەموو جەرگ و دل و دىنم
تازە بە پىرى بۇچمە من، خىر و سەوابم
ساقى؛ ئەتۇ ھاودەردى خەمانى ۋەرە تىكە
بۇ ماچى پەريزادىم، دەبى ھەر بە تەمامم
من، عومرى جەوانىم ھەموو پۇيى بە ھەدەردا
پىيوايە كە ئەۋ شايە و منىش ھەر ۋا گەدابم
يارەب چىيە تاۋان و گوناھى منى عاشق
تاكەى ۋەكو يوسف ئەسسىرى زولفى سىابم؟.

باده

مهستی بادهی لیوی تومه، پیک لهسه ر پیک تیکه وه
رۆژی پروناکم شه وه زهنگ، دهم له ناو دهم پیکه وه
بیله با مهستیم به جاری، بجمه دنیا ی خۆم و خۆت
نامه وی باخی به ههشتیش، تو له لای خۆت جیمکه وه .

راز

په‌ی به رازی دلم نابه‌ی، هه تا که‌ی؟
وه نه وزم دئ، سه‌رم ناده‌ی هه تا که‌ی؟
له ناو گیزوای خه مدامه، خه مینم
په شیوه دل، روحم ناکه‌ی هه تا که‌ی؟
له عیشقتدا وه‌کو په روانه وامه
ده‌سووتی رُوح، له من ناگه‌ی هه تا که‌ی؟

لۆمه

یهک نیگاهی پر له رازت، کافیه بۆ کوشتتم
زولفه کانت وهک ته نائفن، هانی بیخه گهردتم
لهو دوو کولمی خوین تیزاوت، بیگه زم بۆ یادگار
تا ببیته ره مزی عه شقم، گیانه بۆ دواى مردنم
من وه فادارم به عه شقت، یا سهری خۆم داده نیتیم
بمکوژه و خوینم حه لالت، به سیه لۆمه کردتم .

شین

شیریکی تاقانەم ھەبە
وھکو دیاری گەر بئەوی؟
چون شیرین و شوخ و شەنگی
شیریشم وھک تۆ خوئشەوی
سەیری شیرینی شیوەت کەم
سەد شیرعی جوانی لیم دەوی.

شەم

بەيادى تۆۋە مەستم لىرە بۆيە
شەرابى كۆنە سالم ماچى تۆيە
دەكەم يادت، لەيادىم داي ھەمىشە
لە غەيرى تۆ لە دل دا بى درۆيە
دەچىژم دەردى دوورى تۆ دەمىكە
خەيالى تۆم لە ناو دلدا خەمىكە
ۋەرە بشكىنە تاسەى دەردى دوورى
!دەيدارى تۆ بۆ زامم مەر ھەمىكە
ۋەكو پەروانە بالى گرت خەيالىم
شەمم سووتتا، لە دەورى روو بە خالىم
گرى گرتوۋە دەروونم، ھەر دەسووتى
نەماۋە روح. ۋەكو شووشەى بەتالىم
خەمى پەرت و بلاوم چۆن دەبن جەم؟
لەسەر چاوم دەمىكە نىشتوۋە تەم
دەبى كەى بى، كە ئاۋاتم ۋەدى بى
كە سايەى تۆم لەسەر نەروا ھەموو دەم.

دیوان

له کام دپړی شیعرم ده چی
هینده شیرین و ئاوداری؟
له کام وشه ی ناسک ده چی
له بؤ خوینم شاده ماری؟
تو خوت دیوانیکی شیعی
له ناو خه یالی پر هه ستم
ناونیشان و پیناسه می
!!له دپړ به دپړی هه لبه ستم

سهودا

دهبا سهودای من و تو بیته کایه
له تو ماچ و، منیش گیانم فیدایه
له بازای موحیبهت وایه سهودا
ئه تو بیده له لیوت، ماچ، که وایه
ئه من روحم، له بهر ماچی دهبه خشم
نییه باکم له لومه ی خه لکی دوایه!

ئاوا مهبه

ئاوا بوونت بی هودهیه

ههر دئییه وه

له گه ل باران،

ئه ی شازنی ئه م سهدهیه.

په ريشانم ده زانی دل په شیوه
ئوه دهمرم له تاوانت، له جیوه
عیلاجی من، له دهستی تویه بویه
بکه روحمی، به ماچت له و دوو لیوه .

له و پوژوهه بی هه والی
ئهم هه وار هت چو لکر دووه
شیعره کانم، له جیی شادی
ماتهم له پرویان نیشتووه
مه رگیش هه والم ناپرسی
ئویش رقی هه لگرتووه.

له چاوانم قهت پیر نابی،
هه ر جوان و جوانتر ده بی
بو سوکنایی و ئارامی دل
وزه به خشی، گهر تو هه بی
کی ئیره بی به تو ده با
له چاوانی کویر بی، ره بیی .

خەيال

خەيالم دىت و دەفرى، وەك مەلىكە
دەسووتى چەشنى پەروانەى شەمىكە
وەرە لا دە، لە سەرچاوم تەم و خەم
دیدارت بۆ دلى من مەرھەمىكە
كلول و كز، لە ھەيوانى مەحەببەت
لەگەل خەمدا بوومە ھاوەل دەمىكە
دەكەم يادى جەوانى، گەر دەھاتى
لەياد ناچى، ئەو ەش بۆخوى خەمىكە ...

قەرەجىكى بى لانه مە
وەكو پووشى دەم رەشەبا
دەبوومە خاوەن پىناسە
ئەگەر مەيلىكى تۆم ھەبا.

له ناو عیشقی مه جزییدا، ده سووتی دل له تاوانی
سووتانم چه شنی په روانه، گری گرتووه به په نهانی
دهمیکه دهردی بی تویی، هه ناسه ساردی کردومه
ره شه به ختم، سیاچاره م، هه تا که نگی چاوه روانی .

هه رچه ند جاریکی که دینم ناوت
دینیته له رزه، سه رتاپای گیانم
موچرکیکی خوش دینی به له شما
عومریکی تازه، ددهدی به ژیانم .

دل له گوشه ی بیکه سیدا، مات و بی حال که وتووه
رهش بووه به ختم به جاری، بی خه یال بوی خه وتووه
ئای چ کۆستیکی گرانه، دهردی دووری دل به ران
خوا ده زانی له و دوو چاوه م، چه نده ئه شکم رشتوووه؟

خوین له چاوانم به خورډی، بی که سم له و غوربه ته
سهیری روخساری که ساسم، رهنگی مردووی گرتووه .

ئهی فهلهک تاکهی به شم بی، هر بژیم به م درده وه؟
دابیشم دست به ئه ژنو، کورده هسته له و خه وه
هر له ریبه ندانی عیشقا بانگی ئازادی ده لیم
هسته رابه تیگوشه، له و که له دهی سهرکه وه .

(كازه و كاشار)

له چاوانما گه وره نابن

هر منداله كه ي جارانب

بو تينوئتي گياني بابو

هميشه نهمي بارانب

من چيم هه يه

له دل زياتر بوتان بئتم

تا وهك مؤميك

له سهر كيكي ته مه نتانا دايجير سينم!؟

شهوي ئه ستيړه باران بوو كه هاتي

وهكو مانگ بووي له به ختي من هه لاتي

په ريزادي شهوي شهوگاري پايږ

خوا تووي نارد، وهكو ديارى و خه لاتي .

به دهنگی پیی، به ترپه‌ی دل، ده‌لین دی
ئه‌گه‌ر هاتی، سه‌رم دانیم به‌لین بی
سۆمای چاوم له‌میژه، کزبووه بووت
ده‌با بمرم، که چاوکت له من بی .

زام

که م پوژ هه یه،
هه والیک دلم داخ نه کا
زامیکی کون نه کولیتته وه
که م پوژ هه یه،
دایکیک ملی به کوین نه بی،
به روکی دانه دریتته وه
که م پوژ هه یه،
مه رگ مال به مال نه گه پری
به گولله و په تی سیداره
روحمان ئاشنای گومی خوینه،
گه لیکم هه ر تازییه باره
که م پوژ هه یه،
ولاتی شه لال له خوینم

پرسه‌ی مه‌رگی خو‌ی نه‌گی‌ری
هه‌موو پوژئی
باوکی جه‌رگ هه‌لقرچاوم
نزا نه‌کا و بو باره‌گای خوی نه‌نی‌ری
تاکه‌ی به‌شمان
خه‌م و په‌ژاره و مه‌یه‌نت بی؟
تاکه‌ی ملمان
بو سیداره هه‌ر چاوه‌ری
دار و په‌ت بی؟.

میژوو

چەند لە میژوو ورد بېمەوہ
وشە و دیڤی بخوینمەوہ
نەمدی خۆنەویست وەک (قازی)ی
بۆ کۆمار و بۆ ڤیباری
ڤوچی خۆی دانا بە دیاری
بوو بە مەشخەلی ڤزگاری
خۆی کرد بە قوربانی ولات
بوو بە سیمبولی ڤۆژەهلەت
لای ھەموومان تاجی سەری
پیشەوامان و ڤابەری
بەبی خەمی سەر بڤنێوہ
ڤۆژی ڤزگاری بە ڤیوہ
ون ناکەین تا مردن ڤینگات
تا کورد بە ئاواتی دەگات.

نامه

نامه‌که‌ی ناردت ده‌زانی؟ عومره‌که‌ی نویکردمه‌وه
پوژی تالی و دهر دو مه‌ینه‌ت، سه‌د خه‌می بیر برده‌مه‌وه
کانی شلوی بوو دلی من، ماته‌می لی نیشتبوو
ته‌یری به‌ختم پرووی له من کرد، اگریی به‌ختی بو کردمه‌وه

زور حه‌زده‌که‌م به‌عه‌شقی تو
بمرم و سه‌ر بنینه‌مه‌وه
وه‌کو نی‌رگزی به‌هاران
له‌پی ده‌شتی ئه‌وینی تو بروی‌مه‌وه
ده‌لی‌مگه‌ری ئاخر کچی
تا نه‌مردوم له‌ناو ناخت بتوی‌مه‌وه.

ژینا

گولاله‌ی سوور له باخچه‌ی ژین پوواوه
به خوینی لاوی ناکام ئاو دراوه
هه‌ناسه‌ی کیژی کورده بوته بورکان
ته‌لاری دوژمنی کرده، که‌لاوه
ده‌که‌ن فیدا دل و گیان کیژو کوپمان
ده‌زانن دلنیا، چی وای نه‌ماوه
شه‌که‌ت بوونه روح و جه‌سته‌م ده‌میکه
وه‌کو پۆلاین، له‌تۆ وایه‌ چه‌ماوه؟
ئه‌من کوردم ره‌گ و پیشه‌م له‌خاکه
به‌پوو و مازوم، ره‌گی خۆم داکوتاووه
له‌پیشه‌نگی خه‌باتم، ژن ژیانه
له‌دیلی ده‌رچووه، شو‌رشی به‌ناوه
ده‌میکه‌ ره‌ش ده‌پۆشین شین ده‌گی‌پین

(به رۆكى پيره دايكان ههر دراوه)
چلهى زستان تهواو بوو، پيره ئاخوند
جبه و ريشت له ژير پيم، تور دراوه
دهبى ههلبى خورى هيوای ولاتم
دهزانی چهنده خوینم لى پڙاوه؟
به ئازادی بژیم، دوور بم له دىلى
بليم ئوخهى، ولاتى منيش ههساوه .

گراوی

گراوی خۆم، په ریزادی ئه وینم
خه یالی من، ئه توی عیشقی به تینم
وه ره جیژوانی سه رکانی و ده راوان
ده با نه مرم له سوئی ماچیک له تاوان
ئه توی ئوخزنی دل هه ر وهک هه ناسه م
به ماچیکی له لیوت ده شکێ تاسه م.

ئه تو حالی له حالی من، که من ببحال و عه ودالم؟
چییه چاره ی قه دی ئه لفم. چه ما پشتم، زمان لالم
وه کو تهیری ته ریو وایه، دلی بی مال و سه رگه شته
دهس و په نجهت هه نایی بوون، به خوینی دیده که ی ئالم

وینە

وینە کەت دەرمانی دەردە، بۆ دلی من مەرھەمە
کاتی دلتهنگی دەزانی، لایبەری دەرد و خەمە
پیم دەبەخشی هیژو توانا، گورج و گۆلە ئەو دلە
ئەو پەریزادە لە چاوم، کوانی وینەیی؟ ئەستەمە .

خەم کپیوہ لە بازاری موحیببەت
نەهات شادی، بەرەو رووم نەمدیوہ قەت
هەمان داخە لەسەر دلما بەجیما
!لە چاوانم بە خور دین ئەشکی حەسرەت

خۆزگە بەو پۆژە کە دیتیم، دل لە تاوی راپچەنی
ئەیی کە پوخساری شیرینە، دل دەبی شاد و خەنی
ئەو پەریزادەیی ئەوینە، من خولام و چاو لە دەست
مایلی ماچە دوو لیوی، خۆشە ئاوی گەردنی .

خه یالی پەرچەم و زولفت، تەننێی رێگە ی نەجاتی من
هەتا کە ی تالیی تو نوێشکەم، وەرە نوقل و نەباتی من؟
تەماشای شیوە گۆراوم، بزەش نایە تە سەر لیوم
بیکە دیاری لە لیوت ماچ، بە جەژنانە و بەراتی من

کە دێتە سوێ
دەلیی مانگە دەردە کەوێ
کووچە و شەقامی ئەم شارە
داده پۆشرین
بە تریفە ی بەر مانگە شەوێ.

برای بەرێزم کاک ئیسماعیل راجی ئاوا دەفەر موێ:

دل لە میحرابی برۆی تۆدا، خەریکی سەجدە یە
تا کو نوێژی حەز قبوول بی، جامی لیو و مە ی دە یە

خۆ بە شەرعیش بى رەوايە، شەھدى مەمكت نۆش بکەم
ئەى ئەوہ کىيە دەلى پىت، نارەوايە، !!مەيدەيە؟ .

لە خۆشەويستى و جوانى ئەم ھۆنراويە منيش دەلىم:

نويژى عەشقم دادەبەستم، تاقى ئەبرۆت قىبلەيە
ھەر وەکو سۆفى لە خەلۆت، کارو پيشەم سوژدەيە
ماچى ليۆت وەک شەرابە، با بينۆشم لە و مەيە
خىرى نەبراوہى بەھەشتە، تو خوا بينە بمدەيە .

سۆز

گەر بېنىم بېيە جىژوان،خۆشه بمرم ئەو دەمه
دەرکەوہ وهک مانگى چوارده،راييمالہ ئەو خەمه
تۆ عيلاجى دهردى دلگه،سۆزى تۆ فريادپرسه
بىلى بىنۆشم له ليوت،شيرنه ماچى ئەو دەمه
من له دوورى وهسللى تۆيه،کارو پيشەم بۆته خەم
سىنه پر زوخاو و دهرده،ماچى تۆى بۆ مەرهمه
كى هەيه وهک من بسوتى؟ هەر وهکو پهروانه بى
ئەى شەمى شەوگارى تارم،مانگم دەرچى له و تەمه
پى بزانه ئەو دلەى من،بۆته بەندى زولفى تۆ
گەر موئەبەدبم له حەپست،اگيانە هيشتا پيم کەمه

نیگار

نیگارت نه خشى يه زدانه، که هینده جوانى کیشاوه
په رى هه رگیز به تو ناگا، له سه پیرت واقى و پرماوه
یه که م جاره ته بیعته وا، بخولقینى له شیوهى تو
هه زار (مانى) له سه پیری تو، خه یالى خوئى له ده ست داوه
ئه سیری زولفى ئالوزم، نییه ریگه ی نه جاتى من
سه رم ده رناچى له و کاره، وه کو زولفى تو شیواوه
له شه ش دانگى سه رى کولمت، ئه من رازیم به ماچیکى
بیبه خشه خيرو سه ر فتره ت، ئه گه ر روحم له دل ماوه؟

به دیدارت جه من فکرى بلاوم
ئه گه ر داینیم له سه ر تو هه ر دوو چاوم
چیه باکم که تو ژین و ژیان بى؟
په ریزادم، ئه توى تاج و کلاوم .

سەرت ھەلئىنە با خەم ۋە لاچى
تاسەى دوور يەكەت دەشكى بە ماچى
ھىندە تامە زرۆى دىدارى تۆمە
گەر جار يىكى بىيى لە دلم دەرناچى
پىرو پەككەوتە ۋ كەنەفتەى تۆمە
!ماچىكم دەيە خو چى تىناچى

خەمى دوور يىت لە ناخى سىنە داىە
چ ژانىكە، چ دەردىك، بى دەواىە؟
لە ھەسرەت چاۋە پروانىت بوومە گوچان
تەمەن رۆيى، لەسەر تۆ چوو بەزايە .

ھىچ شوخىكم نەدى ۋەك تۆ
پەريزاد ۋ بەخشندە بى
ۋەك تۆى شاژنى مەملەكەت
كە شاجوانى ئەم سەدە بى.

بارگەى خەم داۋە بە كۆل
ھەگبەم پىرە لە خەم ۋ دەرد

دەرویشىكىم لەتەكىيەى تۆ
بەعەشقىكى پاك و بى گەرد.

كە دىتە سوئ
دەلىي مانگە دەردەكەوئ
كووچە و كۆلانى ئەم شارە
پووناكى تۆى بەردەكەوئ.

شا

دار شه قى برد، بوو به شانه ، تاكو زولفت شانه كا
شا ده بووم شانه ي سه رت بام، پرچی خاوت شانه كا
پيى بلى به و چاوه بازه ت، دل له تاوى توایه وه
سینه پر زامه سه یركه، خوین له دیده م دهر ده كا
تیری ئه برۆكه ت قه راری گرتووه بو سه ر دل م
ئه ی خودا روحمى به حالم، یارم مه یلی شه پر ده كا .

ترسم هه یه؛
تیر تیر نه تگرمه باوه ش و
شور نه بمه وه
بو ناو زولف و سینه و مه مت،
ترسم هه یه؛
ده ست نه گیرم و
ماچی نه كه م لیو و ده مت
ترسم هه یه؛
لیت تیر نه بم
سه رب نيمه وه، بتویمه وه له تاو خه مت
ترسم هه یه.

نهاتی

هه سرهتی دیداری تۆمه، چاوه کهم خۆت لامه ده
من به بی تو سهخته ژینم، عومری من به ربا مه ده
من ده میکه چاو له ریمه، تهیری به ختم بیته وه
هه ره لئی دیم و نه هاتی، دهی به لینی وا مه ده
مه رگی من بیته بنۆشم له و ده م و لیوه ت، شه راب
خۆشی و شادی ئه و زه مانه، قهت به ئه و دنیا مه ده .

ورد ورد گه رام بو وشه ی جوان

رسته یه کی لی پیکبینم

بیکه م به ملوانکه ی هه ز و

له گه ردنتی بئالینم

به لام ئه فسوس هه زار ئه فسوس

چیم شک نه برد

جيا له دلم وهك ديارى
له ژير پيتا دهرى بينم.
تو بتى من بت په رستم
قبيله كه م دوو چاوى تون
زيكر و فكرت بوونه خوليام
هرچى دهيلم ناوى تون.

له ئاستى توورپه ييم دوژمن ده دپورئ
بليسهى دئ، له جهسته م خوين ده چورئ
كيژ و كور دهست له ناودهست چوپى كيشن
به نوميدن، دهزانن هر دهگورئ .

هرچى بيلم و بينووسم
له ئاستى تو شهرمه زارن
بالات قه نديلى سه ربه رزه

زمان و وشەم كۆلەوارن
چى لە دل كەم بۆتە دەرويش
ناو و يادت لەسەر زارن.

لە شەقامىكى چۆل دەچم
پەنگى مردوم لى نىشتووه
سویند بە چاوى جوان و گەشت
تۆم وەك گيانم خۆشويستووه.

پایز

پایزی عومرت ئەوا هات، من بە هارم دیتەوہ
نۆرەمە سەرچۆپی بگرم، دۆ بۆ دەستم بیتەوہ
تەوقی زستانی دەپچریم، بانگی ئازادی دەلیم
شەو ئەگەر تاریک و توول بی، رۆژ دەبی هەلیتەوہ .

پیری

پایزی پیریم ئەوا هات، چیم لە دەستدای چا نەبم
من که عاشقیم بە جوانی، بو دەبی جیی تانە بم
ئەو خەزان بوچی بەجاری، دەیوەرینی عومری من؟
خۆزگە هەرگیز نەمدەناسی، ئاشنای قەت با نەبم
جیلووی جوانیت ئەوەندە چۆتە ناخ و هەستمەو
بو دەبی وەک شەم بسووتیم، چاوەرایی پەروانە بم
بوومە پەریووی ولاتان، وەک قەرەج بی مال و حال
تۆم نەبی لەم ژینە تالە، هەر دەبی بیلانە بم .

شیعەرم بو خۆی تازیه بارە
رەنگی مردووی لی نیشتوو
جیهان کویره، سەری شوڤرە
بۆیە چاوی داخستوو
باشە هانا بو کوئی بەرم؟
ویژان لە کوئی؟
دەلین ئەویش لی نوستوو.

عەشقى خودايى

عەشقت لە دلم سابىتە، وەك عەشقى خودايە
تۆ شاھى ئەوين و، دلى من لای تۆ گەدایە
نەمدیوہ ئەبەد وەك تۆ پەرى بىتە خەيالم
سۆزت لە دلم دەفەى ھەزار دەرد و بەلایە
مال و سەرى بۆچىيە، مەلازادە بەبى تۆ
دیوانە و شەيدايە، لەتاو ئەو كچە مەلایە .

نەزەر

لە تەکیە و خانەقayı شیخ
ئەمن سۆفیم نەزەر ناکەم
بسووتیم چەشنى پەروانە
لە ئاگر خۆ حەزەر ناکەم
موریدو سۆفی تۆم یاشیخ
ئەمن مەیلی سەفەر ناکەم
لە چاوانم خەواندوومی
بئی تۆ شام و سەحەر ناکەم.
هەموو باخی بەهەشتم بئی
بەبئی تۆ بۆی گوزەر ناکەم
ئەگەر مەیلت بە من بەخشی
ئەبەد عالەم خەبەر ناکەم.

نەخش

نەسىمى تىشكى چاۋى تۆ، ھەموو گيانم دەسووتىنى
وھەكو قەوز قوزەح وایە، ھەموو رەنگىك دەنەخىشىنى
عەجەب شوخىكە ئەو يارە، دلى ھىناومەتە لەرزە
ھەموو نىگا و سەرنجىكى، دەیان شىعر دەخولقىنى
دەمىكە داخى عەشقى تۆ، دەسووتىنى رەز و باخم
بەلام پايزى ئەمجارەم، بەھارە و جوانى دەنوئى .

ھەلمگرتوۋى لە چاوانم
لە دلما جىم بۆ راختوۋى
دە پىم بلى تاكو ئىستا،
ھىچ كەس وەك من خۇشيوستوۋى؟.

گونا

گولم چاويكي كالي تو، به سه د حوري و پهرى نادهم
ئه سيري زولفي ره شمارم، به ريشمدهى بهرى نادهم
ئه من كه وتوومه گيژاويى پوومهت، چاليكي گونا ئال
كه ماچيكي له ليوى كه م، به كوشكى قهيسهري نادهم
له سهيري جوانى پوخسارت، پهريزادى له بهر چاوم
ئه گهر پوژي نه خوش كه وتم، نه ليى ناچم سهري نادهم .

باوک

وهفادارم به گورپت تابمیتیم
له ئاست دوژمن ئهمن خۆم ناچه میتیم
وهکو خۆتم، له دلسۆزی ولاتا
دیموکراتم له مهیدانی خهباتا
سهرو مالم به قوربانی ریپازی
وهفادارم به ریگهی حزبی (قازی)ی.

گرفتارو پهشیو و بی په نامه
دیداری تو بو من ساریژی زامه
قه لای هیوا و ئومیدی بۆم له ژینا
قه دی ئه لفم له تاوت عهینی لامه.

کئ

له کئ پرسم سوږاخی دل؟
ئهمانهت بوو له لای جوانی
دهزانن من به بیی ناژیم
ره فیقان پیم بلین کوانی؟
به خنده هات و دلمی برد
به تریک کردیه نیشانه
چییه سوچ و گوناھی من؟
عاشق به شی هه ر سووتانه.

وه ره تاویکی چاویکی بگیریه
دیداری تو له چاوم نه خشی زیړه
دهزانی عیشقی پاکی تو له دلما
له ناو دیوانی شیعرم، شازی دیره؟

هيندهم شيعر بۆ نووسيوى
رهنگى شيعرت لى نىشتووه
تۆى (داستانى حەزىكى شىت)
دهستم دامىنتى گرتووه.

چى له دل كهه ئه وهه مېشه تۆى دهوى؟
گویت له ناله نالی ئه وه بى، بى په نایه ناسرهوى
بینه بنوینه، به وینهى دل وهكو ئاوینه بى
ئهى په ریزادهى خه یالم سهه به لای تۆم وى كهوى.

وهكو سایه م له گهلتا نابمه وه لیت
هه مېشه حازرم بۆ خاکی بهرپیت
وه ره قوربان ئه من ماچم دهوى لیت
چلون نه گریم نه بارینم منى شیت)
نه كهه م زارى، (وه فادارم ئه گه ر بیت

تۆ له دڵما
ههزار خهون و
خۆزگه‌ی جوانی
تۆ له لای من
نهك هه‌ر گیانیك
هه‌زار گیانی.

خه‌نده‌ی تۆراندوه له لیۆم
خه‌می پێ ئاشنا كردم
له‌گه‌ڵ كۆچی زۆر سه‌یر بوو
چاوه‌پێ بووم، بۆ نه‌مردم .

هه‌ر چه‌نده كه ته‌نگه‌ دلی مه‌حزون و په‌شیۆم
مه‌جنونی ده‌رو ده‌شتم و دێوانه‌یه نیۆم
هه‌ر کاتی ده‌بیستم له دوو لیۆت دوو قسه‌ی خۆش
شاگه‌شکه‌یه دڵ، بۆ شه‌هدی له‌بت تینووه لیۆم .

هاودهەم

خەمی چیمە که تۆم لئ بوویە هاودهەم
به بام کردووہ خەمی دنیا هەموو دەم
ئەتۆ خۆری ژیانم بووی هەلاتی
لە پیناوت دەسووتیم من وەکو شەم.

پهري

سهيركه به ژن و بالاي شلك و لاولاو
ريحانه ي رهش، و دهنه وشه ي دم چه م و ئاو
به جي ماوه له پهرين، شهنگه بيړي
وهكو ئيلهامي شيعرم ديته بهر چاو
دهبا تيربم له نيگاي پر له رازت
وشه ي شيعرم به جاري ببنه لافاو.

دلّم تهنگ و پهريشان و خه مينه
دهسووتى روح ئه وينت زور به تينه
نه كه ي هه رگيز به جيبيلى هه وارم
شهنگه بيړي، له چاوم خوت ببينه .

پەرچەم

هەلبێتە دوو چاوت، لادە چارشییۆت وە لادا
بمکوژە بە جاریکی، لە ناو زولفی سیادا
بێ چارهیه دل، کهوتە ئەسیری سه‌ری زولفت
چەند جوانه له تو خەنده و جیلوهت له سه‌مادا
هاتی، دەمت هیناوه بنۆشم دەم و بادەت
فیردەوسه جه‌مالی پەری گەر پەرچەمی لادا.

بە غەمزەیی چاوت مەمکوژە
دەروونم پڕ لە ناسۆره
دەبزوینی هەموو هەستم
نیگای عیشقی تو به و جووره
گرو تینت دەسووتینی
ئەوه‌نده گەر مه‌ وه‌ک خووره.

دەتۆرىنى لە چاوم خەو
خەيالى زولفى خاوى تۆ
خەتابارن سىلەى چاوت
نەما ھۆشم لە تاوى تۆ.

گەدا

چیم له تهختی شاهی داوه، با گەدا و بی لانه بيم
تۆم نه بی بۆچیمه دنیا، گیانه با هر شا نه بيم
بابکه م ماچی له لیوت، عومری من کوتا نه بی
بۆ قژی ئالۆز و لوولت فه رموو با من شانە بيم.

تادی زیاتر شوڤ ده بیه وه
به ناو ناخ و سوڤ و هه ستم
تادی زیاتر ده بیه عیشقی
ئیلهامی شیعر و هه لبه ستم.

بالنده یه کی که سیرم
له م زریان و با و بوڤرانه
هیچ په نایه وه خو م ناگری

دوستیشم بۆتە بیگانه.

بوومه په روانه‌ی خه‌یال و
بۆت ده‌سووتیم چه‌شنى شه‌م
شه‌و نییه‌ یادت نه‌کا دل
کارو پیشه‌م بۆتە خه‌م.

گه‌لای عومرم بۆتە خه‌زان
به‌هه‌ناسه‌ش هه‌لده‌وه‌ری
گه‌ر هه‌توان نیت بۆ ئه‌م زامه
یه‌خه‌م به‌رده‌و ده‌لیم‌گه‌رئ.

وه‌کو ئاوی حه‌یاته‌ ماچی لئوی
سه‌یرکه‌ به‌ژن و بالای تووله‌میوی
به‌جیماوه‌ له‌ په‌ریانم، په‌ریزاد

منی شیت کرد، شه‌مامه و باخی سیوی
وه‌ریگیرام له دینم هر وه‌کو شیخ
که جیمبیلی، خودایه قور بیوی .

په‌ریزادم له روحم تو به‌شیکی
بیکه دیاری، له کولمانت له‌تیکی
زولف شور و، که‌مه‌ر باریکه یارم
سه‌رم سوورما، له به‌ژنی ریکوپیکی .

وه‌کو ره‌شمار له به‌ژنی تو بنالیم
ده‌با بمرم، هه‌لینه لیم سه‌ریکی
وه‌ره تاوی له دلما خوت ببینه
له ئە‌شعاری دیوانم به‌ره‌میکی .

بینه بنوینه وه‌فاکه‌ت، من له ره‌قیب چاترم

بۆچی ھېندە دلپەرقى تۆ، جارى بگره خاترم
وا له تاوت بوومه دەر وئيش مهسكه نه دهشت و دهرم
من موریدی عه شقى تۆمه، بۆچی تۆ پیت کافر م .

ئەى حەسود ناگەى به مه قسود،
چاوى تۆ كهى تير ده بى
دلنيامه رۆژى دادى،
ده بيه حافيز چاوى تۆ زوو كويز ده بى .

ساقى به فيداتم وهره چارهى خه مى منكه
چارهى دللى من ههر مهيه توش سهرفى نه زهركه
جام و مه بى و بادهت هه ميشه هاوده مى شينن
تيكه و پريكه، دهى خه مى دنيام له دل دهركه .

كه فرميسك له چاوت دينه خواري

له گیانی من، سه راپا گر دهباری
دهسووتینی دل و روح و هه ناسه م
بگه فریام به ماچی بمکه چاری.

پینج خشته کییه ک له سهر به یته شیعیکی وه فایی
مانگی من هه لئایه بوچی؟ له و ته مه دهی دهرکه وه
رۆژی رووناکم ببینم، بوچی بمرم به و شه وه
نامه وی دووربم له بالات، عیشقی توم مانگی نه وه
مه مکوژه تو گهردنی خو ت روو له زولفان دهرخه وه
ئه ی سه بای سالحان، ئه تو بکه ی ئه مشه وه رۆژ بیته وه

ئه ی مانگ دهرکه وه هه لئی له ژیر ته م
سهیری روخسارم چه ما له ژیر خه م
وه ره راپماله ئه و هه وره ره شه
چاوم رووشن بی به دیداری شه م.

وہکو سورمہی بۆ بینایی دوو چاوان
وہرہ ماچینگ دہبا نہمرم لہ تاوان
بہ غہمزہی چاوت دہمکوژی دہزانم
کہ من نہمدیت لہ خوّم ہیچ سوچ و تاوان.

دہپرسی بۆچی خوّشحالی خہیالم
خہیالم لات نہبی بی شک دہنالم
قہرزداری خہیالم خہمپہوینہ
خہیالی توّم نہبی ہاوار بہمالم
لہ ژینم توّم نہبی خاوه خہیالم
بہتالہ روح، وہکو شوشہی بہتالم .

كول

دهزانی چهنده تامه زرۆی دیدارم!
وه ره وهك گول بۆ ناو باخی به هارم
وه ره بشکینه ته شقی سارد و سه رما
وه ره وهك خۆر گرو تینکه به به رما
وه ره تاوی به دهم بادهین كول و خهم
وه ره پشتگویی بخهین لۆمه ی ئه و و ئه م
وه ره بشکینه تاسه ی ئه م دیداره
وه كو نیرگز بۆ دیاری ئه م به هاره.

خۆزگه بۆ جاری له لیوت
نه خشی سوراوت ده بووم
ورده ماچی لیوی ئال و
ماسکاره ی چاوت ده بووم.

به پیری تازه دهگرم داره داره
قه دی ئه لقم ته ماشا خییچ و خواره
نه لئی پیره، دلم ئیستاش به تینه
سه رم گیزه له مه یلت هینده ساره.

له چاوی من په ریزادی
له ئه جناسی به شه ر ناچی
شیرینی هه ر وه کو روحم
ئه به د لای من به سه ر ناچی.

به ئه سپایی،
ده تخه مه ناو پیلوی چاوم
له گلینه م ده تخه وینم
چیت گه ره ک بی بو ئارامیت

گهر دلّیش بی دهریدینم.

که تو هاتی، نه ما ماتی، له دل دهرچوو که سهر، خهم
به مهرگم پیّت قهرزدارم،!! دهزانی من هه تا ههم
دهکه م قوربانان دوو چاوت، به قوربان پی بزانه
دهسووتی روحی په روانه م له دهورت ههر وهکو شه م.

وهره عه شقت له ناو دلّما ببینه
بلّیسه ی دی ته ماشا چهند به تینه
هه ناسه م نایه وا دهمرم به جارئ
هه موو گیانم ئه وا غه رقی برینه

بو ناپرسی له حالّی پر له زارم؟
دهکه م هاوار له تاوت پر به زارم
بزهدت گهر بیته سهر زاری خه نی مه

که مردم بۆچی دئییه سهر مه زارم؟
ئوهندهم داد و فریاد کرد له قاپیت
نه هاتی بهس بلی پیت شهرمه زارم.

به نیگایه کی شیتانه
سهر و مالی له بن هینام
که چی رویشت له گهل ئه غیار
هموو عشقی له بن پینام

قهدى ئەلفم

دەمىكە چاۋەپىيى لوتفېكى تۆمە
شەتى ئەشكەم وەكو پروبارو چۆمە
خەيالى خاۋى من وەك بسكى خاوت
قهدى ئەلفم قەفى گۆچانە كۆمە.

بە دیدارت دەبى سارىژ
هەرچى دەرد و خەم و زامە
كە چاۋىكت لە من دياربى
لە من وايە ئەمن شامە.
ئەو سوراۋەى دەيدەى لە لىو
دەلئىم خۆزگە ئەمن بامە.

نیشتمان

بالندهیه کی کۆچه ریم
دلتم کردوو به هیلانه
راوی مه نی، مه یتۆرینه
ئهوئی بو من نیشتمانه.

شه و پوژ زادهیی خه ون و خه یالی
نه جیب و نازهنین، خاوه ن جه مالی
له بهر چاوم هه میشه وهک گلینه ی
سه رم فیدای دوو لیو و چاوی کالی.

له وه ته ی ههین کۆچه رینه و
نیشتمانمان له کۆل ناوه
شوینیک نییه بو ئارامی هه ناسه دان

بی ولاتین له ناسنامه‌دا نووسراوه.

دلّم هیژی نه‌ماوه ترپه لئدا
روحی ماندووم ئەوا که‌وتوو له جییدا
وزه به‌خشه له بو دلّ ماچی لیوت
ده‌نا ده‌مرم ئەوا قابیز له رییدا.

شین

شەوقی پرووی شادی دەبەخشی، من (وەلی)یمە ئەو شەمە
من که شەش دانگی روحی خۆم خستە ژیر پیت، پیت که مە
عاشقیکی سەر بەهەش بووم، نەمدی پوژی بەختی خۆم
وا لە شەوگاری شەوی رەش، خواردنم دەردو خەمە .

سەد سال لە لام بی پیم سەعاتیکە
لە بادەهی لیوت شەرابیک تیکە
بینە بینۆشم لە لیوانت مەهی
گەر پیشی بمرم پیم خەلاتیکە.

پینچ خشتهکی یەک لەسەر دوو بەیتە شیعری وەفایی
برستی لیپریم جەورو جەفای تو
مەلوت کردن لەسەر دل خەم بەبی هۆ
دەسووتینی هەموو گیانم لەسەر خو

گوتم که متر له جه رگم به رده بو سو
(گوتی مه تلّه ب؟ گوتم ماچیک؟ گوتی بو؟)

گوتم هه ر تو له گوریش تیشکی نووریت
گوتی ماچیک چیه وا بو ی زهرووریت
گوتم ماچیک، ده لی پیت دی سه بووریت؟
گوتم ئاخر نه وا مردم له دووریت)
(گوتی مردن له کوئ ئاوايه؟ لاچو

هیوا به خشی دلیکی تیکشکاو ی
ئه تو عیشق و ئه وین و هه ر دوو چاوی
بهیله تیر بکه م بوئی دوو زولفت
بیه سایه به سه رما تا کو ماوی.

دهنگى نايه‌ى نايه‌ته گويم
دههؤل كوت، زيزو داماوہ
كچ و كور ماتى پوژگارن
عيشق له م شاره توراوه.
وه ره سه‌رچوپی گهرميكه
وه لانئ مهينه‌تى جارن
دلان خوښ كه‌ن به باكه‌ن خه‌م
له‌گه‌ل كوړى وه‌فاداران.

پوحم ده‌كه‌مه قوربانى سه‌رو چاوى گه‌شى
گيرفانى پرو ميشكى به‌تال، سه‌ر به هه‌شى
سورماوه سه‌رم به‌ختى هه‌ميشه كه به‌كاره
دائيمه سپى دينئ، هى منيش هه‌ر به ره‌شى .

موژه

موژەت پراچوون له جەرگی من که هاتی

پەریزادەیی، تەواری پوژەهەلاتی

گوشادت کرد دلی تەنگم بە نیگات

لەبو ژینم، ئەتو دیاری و خەلاتی

لە گو که وتووە زمانم چی ببیژم

کەتو هیندە شیرین بی وەک نەباتی

ئەتو قیبلەیی ئەوینمبە هەتا هەیی

دەنا بی شک بەرم نادات نەهاتی.

خەنی کردم بزەیی لیوت

ورده نیگای ژیر چار شیوت

بەنازەوہ مەروانە لیم

هەر پیم خووشە بینم نیوت.

وهره تیکه ل بکهین بسک و سمیلیم
به سهد سالیس له گهل تودا جحیلیم
به قوربانی دهکه م پوژی ههزار جار
ههزار خویری له قوم و خزم و خیلیم.

به م شهوه
ئهنگوسته چاوه
(دهستی هانا بو کئی بهرم)
دهبی کئی بی
دهروازهی سینهی والاکا
پوژ کهمهوه له سهر سینهی
گهرم ونهرم؟

دهمی ئاویلکه دانم بوو نه هاتی
نه هاتی بوو هه موو عومرم، نه هاتی
خه و خه و خه یالت دلفرینن
دلّم خۆش بوو به خه ونیش گهر ده هاتی.

خه مپه وینه، چاوشه هینه، دلّبه ره
هیژی ئه ژنۆ، لیو شیرینی شه که ره
هینده تامه زوری دیدارم، پیت بگه م
مه رگی من بی، چاوه ریمه زوو وهره .

ئهی خودا هاتوومه دهرگات تاکو دهنگم پیت بگا
من دهرسم کوردی مه زلووم قهت به ئاواتی نه گا
گهرچی خۆخۆر و نه زانین دائیمه وهک کهو ده ژین
ئهی ده بی کهی بی و خودایه تا به دادمان رابگا.

سوچیک نه ما بۆت نه گه ریم
له کوئی هه ناسه ی ته مه نم؟
پیری یه خه ی پیگرتووم و
مال به کۆل بی مه وته نم.

خه زانی پایزه رووی کرده شارئ
ئومید، هه رچی هه بوو دارما به جارئ
به ری داری دره ختم هه لوه ریوه
سه به بکارم، ره بی به ردی لی بارئ .

خودایه ئه و دلّه ی من گۆمی خوینه
برا جه رگم، له تاوت مل به کوینه
بگه فریاد و دادم، جیم مه هیله
وه ره جارئ، به ته نیا سه ره هیته .

دل به شهوق و زهوقی تویه
پیک له سهر پیک هه لدهدا
ئافهرین ئه‌ی ساقی مه جلیس
ته پلای شادی لی ده‌دا.

به دیار چاوه‌روانی تۆوه
ته مه‌نیشم ده‌تویته‌وه
ترسم هه‌یه تا تۆ ده‌گه‌ی
ناوی خوشم بیرچینه‌وه.

ئاواشم که‌ی وه‌ک تیشکی خوړ
سپینده‌یه‌ک دیمه‌وه لات
له‌گه‌ل گزنگی ده‌م به‌یان
ده‌بمه شه‌ونمی سهر بالات
چون له روحم شیرینتری
لیم نزیکي گشت کات و سات.

له تو وايه ئەمن وا دياره شیتیم
بهگوفتار و به ئەفعال خاکی ڕیتیم
هه موو عومرم خه زانه بی دیدارت
بو ویسالت هه تا هه م چاوه ڕیتیم.

هه موو خه ون و خه یالم ههستی تۆنه
ئەوا دهمرم، به دهست ئەو زامه کۆنه
عه یامیکه، دلم دهکولێ له تاوت
نه هاتی تا بپرسی حالی چۆنه؟

دائیم خه یالم دئ و دهچی
په روانه یه و هه ربال دهگری
بی ئوقره یه، داناسه کنی
بو دیدارت دیت هه لده فری

چۆن نە تىستووە دار كە پىربوو

زوو تر لە جاران گر دەگرئ؟

(وهره و حالى دلى بىزار بپرس)

لە نالەى دل، لە گریانم بترسە

دلى شەیدام، هەتیوہ بى پەنايە

چەما پشتم لە ژيڕ ئەو بارە قورسە.

عەسەل دەتکئ لە دوو لیوی گولی خۆم

لە سوئیانی دەسووتیم هەر وەکو مۆم

لە روخساری ئەبەد تیرنابئ لیى دل

بگە فریام خودا، خو عابدی تۆم .

ئەو پۆژانەى كە تۆ ونى

دریژترین پۆژى تەمەنن

له شكري خه م دینه سهر دل

دین گورم هه لده که نن.

دل ته نگه له تاوت، وه کو خونچه ی ده می تویه

په روانه مه، سووتانه پیشه م، دل شه می تویه

جاریکی وهره سوئی دلی شه یدام و ببینه

خه مخوره، خه فته تباره هه ر خه می تویه .

شکوفه ی کردوه خونچه ی ده می ئه و

خوناوی ده م به یانه، به ره می شه و

سه رم سوپرما، له جوانی گول له باخا

به دیداری خه نی بووم، من له بهر ئه و .

خۆزگە

خۆزگە ئىستا لەلات دەبووم

پرچم بۆ شانە دەکردى

لەجىيى سووراوى لىوانت

هەزار ماچم لىدە کردى.

چاۋ

بە غەمزەى چاۋى فەتانت، گرفتارم بە داۋى تۆ
وھكو سۆفى نەزەر ناكەم، لە غەيرى تۆ بە چاۋى تۆ
ھەتا ماوم لە عىشقىدا عىبادەت كەم لە بەر چاۋت
كە چاۋى تۆ لە من ديار بى، پەوانىيژم لە ناۋى تۆ
منى عاشق وسەرگەشتە پەناگەم چاۋەكەى تۆنە
كە من دووربم لە چاۋانت، دەبى بمرم لە تاۋى تۆ .

لە چاۋى پىس بە دووربى تاكو ماۋى
پەريزادى، نەجىبى، شەنگ و لاۋى
دلم خۆشە، سەرم مەستە بە بوونت
ئەتۆى ھاۋرپىم، گلنەى ھەر دوو چاۋى .

مانگی چوارده

که راده بیری به لامدا بیسته تاوی
سه ری زولفت وه لاده شه رمی ناوی
وه ره و حالی دلی زارم ببینه
دلّم بو تو، نه توش هه لبینه چاوی
نه وهنده خو ت مده بهر رۆژ ده سووتی
دوو لیو و کولمی ئالی تو به تاوی.
که جاریکی به دل بتگرمه باوهش
ده با بمرم، له دنیا هیچم ناوی
نه گه رچی دووری لیم و دل په شیوه
سه رم قوربانسی ریته لی ره تاوی.

داو

دلّ به داوی زولفی تویه، بویه وا په ژموردهیه
گویت له ناله ی ئه و دلّه م بی، شین دهگیرئ وهک نه یه
وهک هه تیوی بی په نایه، کهس نییه بیگریته خوئی
ماچی تو کونه شه رابه، بیته چور چور بمدیه .

بوومه دهرویشی ته ریکهت
خانه قایه بوته جیم
زیکر و فیکرم بوونه خولیات
تا نه مردووم بییه سویم
وا له گه لتا ئاشنا بووم
من له دلّتا خانه خویم.

نه چاو خهوی به لادا دی
نه میوانی دلّیش دياره
وه ره سهیری کووچه و کولان
گهلی بی نازه ئەم شاره.

سهیری حالی زاری منکه، پرووت و قووت و بی نهوام
وهک گه دامه من هه میشه، بی جل و بهرگ و کهوام
ئه و دلّهی تو مالی شاهه، سف دهن پیرو جهوان
هینده به خشندهی له ئاستم، بو من نهک خه لکی عهوام
من هه میشه چاو له ریتمه گهر سه ریتم لیبدهی
حافزی توّم، چاو له دهستم، چاوهری خیر و دوام .

من دهبی تاکه ی له دووریت
هه لبریزم ئەشکی سوور
ئاو له چاو انم به خور دی

چیتر هه لئاكهم له دوور.

كه تو وني، خه ياليشم پهرت و په شيو
وشك و بي زهوق، بزهم نابيني له سهر ليو
له ژير حوكمي دوو ئه برؤتدا بيينه
ته مهن تواوه وهكو بوركاني سهركيو.

چهند دلم تهنكه، هيچ ئارام ناگري
خه يالم بولات ديت وهه لده فرئ
له دهوري بالات وهك شه م دهسووتئ
بي قه راره دل، وهخته گر دهگري .

به فرميسكم بزانه چهند خه مينم
دلم دهكولئ له دووري تو، به دينم
نييه باكم ئه گهر رؤژئ مهرگ بي

به مهرچيكي كه ديدارت ببينم.

من و ساقی و جامی باده هاوده‌مین
داده‌نیشین، دل به‌ژان و پر خه‌مین
هر دهنوشم تا به مه‌ستی پیت بگه‌م
چون هه‌میشه، لیو به‌بارو ماته‌مین .

کزه‌ی جه‌رگ و هه‌ناسه‌ن ئه‌و گولانه
چیگه‌ی وانه له ناو گوشه‌ی دلانه
له سایه‌ی خویندنه، پوژی پووناکتان
نه‌زانین و نه‌خویندن دوو به‌لانه.

به دیار چاوه‌پوانی تووه
پوژانی ته‌مه‌ن ده‌ژمیرم
هه‌رچی وشه‌و شیعی‌ری جوانه

دەیکەم بە گۆل، بۆت دەنیرم .

لە ئاو دەچی دلی نەرمی
نیگای جوانی پر لە شەرمی
زەردەخەیی هەست بزویئە
پر لە تینە هەستی گەرمی.

سەیرکە رۆژی روت چۆنە
لە من تارە کە هەلنایە
عەجەب دوورم لە روخسارت
دەلی هەردیم و قەت نایە.

وامدەزانی تازە پیر بووم، ئەو دلەیی من فریدەدەیی

میهرەبانیت هیئە زۆرە، هاتم گەر ریم پییدەیی

گەردنم باریک وەکو موو، هانی گەر لە ملم بدەى
هیند لە میژە دوور لە تۆمە)، هەقتە تانەم لى بدەى
چاوەکەم، پیم وابوو بۆ من، (مەیلەکەت سار بۆتەو

عاشق نابم بە چاوی کەس
چونکە بەشم هەر سووتانە
دلم هەرگیز ئوقرە ناگرئ
لەتاو ئازار هەراسانە.

داباریو بەفرى تەمەن
کوێستانی سەرى داپۆشیم
ئەم رۆژگارە نەفرەتییهش
زوخواوى زورى پى نۆشیم.

بالندەيەكى كۆچەرىم
بى لانه و پەسار و پەنا
جيا له دلت هيچ شك نابه م
ئەويش نەبى دەمرم دەنا.

ببینه چۆن تەمەن تئاوه وهكو مۆم
دەبى بگريم، له بۆ تو و هەم له بەر خۆم
له دەست رۆژگارى سپله و پى نه زانا
نه بوو لانه م، ژياوم هەر وهكو دۆم .

هينده مه چۆ بهر په نجه ره
با ئاهى عاشق نه تگرى
خەمى تو بوو پيرى كردم
دهرد و حەسرەتم بتگرى

ئەي شيرينتر له هه ناسه م
ئەي ئەو شوخه ي بۆ ديدارت
پر ئاوات و پر له تاسه م
تو ئازارو تو هه تواني
توي ناو نيشان و پيناسه م.

هه زاران جار وت ديم و نه هاتي
كه هاتي، هه ر نه هاتباي بۆ ده هاتي
وه ژوارت خست بريني زۆر له ميژه م
يه خه ي گرتووم به رم نادات نه هاتي.

سه ري زولفت كه شيواوه له سه ر پووت
به هيي زه ردت له سه ر سينه وه ك ياقوت
په رييشاني مه كه قوربان كه وايه

ئەمن دەمرم كە وەرگىڭىرى لە من پۈوت.

خەم يەخەي گرتووم، بوو بە ھاوړىم

بۆ ھەر كويى بړوم، دەلى منىش دىم

دائىم شەپمانە، يەخەم بەرئادات

ھاوار بە مالم، من ديوانەي كىم .

لە بى دەنگى و لە بى رەنگيت دەترسم

لە بى لوتفى و لە كەم مەيليت دەترسم

نەكا پوژى وەلام نيت و بړوى خوټ

لە ئەو دنياش لە ئەحوالت دەپرسم

كە دەتبيتم لىو بەخەندە

تاسەي ديدارم دەشكىنى

ھەرچى خەم و ئازار ھەيە

له ریشه‌وه دهریاندینی.

چاوی شینی پر له مه‌ستیت، دۆزه‌خی بۆم نایه‌وه
ناسکی وه‌ک گول له‌به‌ر دل، دلی پیر بوو ژیا‌یه‌وه
تۆ نه‌بای ئه‌و دله‌ی من زۆر ده‌میک بوو مردبوو
بوو‌یته‌ خوناوی به‌هار و باخی ژین بوو ژیا‌یه‌وه.

په‌یوه‌ست مه‌به‌ به‌ عیشقی من
زو‌خاو له‌ دل‌مه‌وه‌ ده‌تکی
وه‌کو جامی به‌ ده‌سته‌وه‌م
نه‌با رۆژی له‌ناو له‌پت دل‌م بشکی.

به‌دیار چاوه‌روانی تۆه

تەمەنیشم دەتویتەوہ
ترسم ھەیە، تا تۆ دەگەئە
ناوی خۆشم بیر چیتەوہ.

لەتاو عیشقت، دلم پر پر لە زامە
تۆ (ئاغات) کرد، ئەمن دۆرام لە (دامە)
کە مەیلت بی و لە ئەحوالم بپرسی
ئەتۆ شا، بە منیش لای تۆ گەدا مە.

بی تۆ تەسکینی دل نایە
تەماشای قەلبی مەکسورم
دەبارئ ئەشکی خوینیم
نزیکیش بی ھەر لیت دوورم.

لە شیعریکی تەر دەگەریم

گیانی تینووم ئاوداته وه
بۆ ته مه نی چوو له خۆرا
که سی ئاورم لئ داته وه.

ماوه یه که چاوم ده فری
هه راسانم له ده ستانی
هه والکی خۆشت نه هات
کو تایی بیت چاوه روانی.

وه ره ساقی بگه فریام کوانی مه ی؟
بینه، تیکه، بۆمی پرکه تا کو هه ی
هه ر مه یه هه توانی زامه، چاوه که م
تیکه ساقی تا وه کو مه ستم ده که ی.

زار

له داخانت ته مهن چوو گولعوزارم
چ بيزارم له بهر تو تازيه بارم
ئه بهد نه مدي سلاويكيش له زارت
سهيركه حالي زار و بي قه رارم.

پوژي من هه لئايه بي تو
ته م بهري پي گرتووه
به ختي كوردي چاره ره شمه
يهك نينه بوي خه وتووه.

خه زاني كردووه عومري به هاريم
له چاوانم سهيركه ئه شكی جاريم
له به ختي من هه موو وهرزم خه زانه

چرۆ ناکا درهختی ئینتیزاریم
بپرستم لی برا نهمدی وهفاکهی
ناگاته کهس گرین و دهردو زاریم.

له دهست جهوری زهمانه دل په شیوه
ته ماشاکهن سهرم لییدا کریوه
به عیشوهو ناز دلی بردم به غارته
نییه ئوقرهه له تاو ئه و تووله میوه.

گولشه نی شیواند به جارئی، لارو له نجهی گولعوزار
قاتلی دل بوو ئه گهر هات، گهردنی کردم به دار
سوچ و تاوانم نییه گول، دهست له کوشتم هه لگره
لیگه ری بمرم له گهل تو، تا له دلت بگرم قه رار .

که تو خیرت به من به خشی به ماچی

رہبى دەرد و خەفەت لە دلت وە لاچى
نەكەى ھەرگىز كە خىرى خۆت عەيان كەى
وەكو پوولى چرووك و قەلبە، ناچى .

خەيالت دايدەپۆشى ھەست و نەستم
بە دیدارت، بە چاوت ، مەستی مەستم
نەلئى ھەرگىز تەك و تەنيام لە ژينا
كە بيكەس بى ئەوہ بزانه كە كەستم.

چيم لە تەختى شاھى داوہ، من بە بيت بى لانەبم
بۆ قۆى ئالۆز و لوولت فەرموو با من (شانە) بم
من كە ھىندە ئارەزوومە، بيمە خاك و خۆلى ريت
تۆم ھەبى بۆچيمە دنيا، گيانە با من (شا) نەبم .

دهزانی تۆ

ناونیشانی دیوانیکی

سه‌دان شیعرت بۆ نووسراوه؟

هه‌زار وشه و په‌یقی جوانیش

به بالاتدا هه‌لگوتراوه!!!

که من خاکی به‌ری پیت بم، ئەتۆش روحمت له دل دابی

گه‌دامه من له ری عه‌شقت، کچی توخوا دلت چا بی

به ئاسپایی بیخه‌ سه‌ر دل، نه‌با پیی تو ببینی ده‌رد

بباری شه‌ککه‌ری لیوت، روحی من خوی ده‌بی چا بی .

سه‌یری بۆ توکسی دوو لیوی، قیت بوونه وه‌ک مه‌مکی خوی

ئاو له دل دی، پیاو ده‌بی شیت، وه‌خته بچمه شاخی بۆی

داخه‌که‌م کوا تامی ماوه، ماچی ئیستا وه‌ک قه‌دیم

هەرچی لیوی بو بیهی تو، کوانی ماویه تامی خوئی؟ .

به دیدارت ده بی ساریژ
هەرچی دهرد و خه م و زامه
که چاویکت له من دیاری
له من وایه ئەمن شامه
ئەو سوراوهی دهیدهی له لیو
دهلیم خۆزگه ئەمن بامه.

خه یالم دهمرفینی و دیته وه لات
دیداری تو له لام دینی، هه زار چات
نیگای گهرم و تیرامانم له چاوت
خوا بمکا به خاک و خوئی ژیر پات.

دهکیشی گیانم خه یالت، یاری شیوه مه هوه شم
تۆم نه بی له ژینه تاله، ئەهی خودا چهند بیبه شم

نايىنم گەردى لە دىلما،پاڪە وەك ئاوى حەيات
ھا وەرە بىبە دلى من،پاك و بى غەل و غەشم .

وەكو پەروانە سووتانە بەشى من
نەما سۆما لە دوو چاوى گەشى من
لە هېچ شوينى بەدىناكەم سۆراغت
خودايە سەيرى رۆژگارى رەشى من.

مالى شاهە ئەو دلى من كاتى دىتتە دىدەنى
باخى فېردەوسە شەبىھى دل دەكا شاد و خەنى
سەيرى نازو نوزى يارم خستىمىە ئاويلكەدان
لازمە بو دل دىدارت،دل لە تاوت راپچەنى .

بو كوى دەپۆى؟

ئاور لە من نادەيتەوہ؟

سەرت بۆ كۆئى ھەلگرتوۋە

يادگار يىھەكان نابەيتەوہ؟

تا لە غوربەت

لەگەلتا بن و

يادى منى پى بکەيتەوہ

ئەى مانگ دەرکەوہ ھەلبى لە ژىر تەم

سەيرى پوخسارم ژاكا لە ژىر خەم

وہرە پايماڵە ئەو ھەورە پەشە

چاوم پۆشن بى بە ديدارى شەم.

خەم بە جارى واوہ ھاتوۋە دەوروبەرى لى تەنيم

تۆ كە ھاتى، پەويەوہ خەم، من بە ھالى پىكەنيم

دەرکەوہ زوو دەرکەوہ، مانگى چوار دەى پۆشەنم

گۆشەيى چاوانت دياربى، زۆر بە كەيفم پى خەنيم .

مهیلی ساردت ریبه ندانه
گهرمه سیږی لی ته نیوم
لیو و بهییم پیناگیرین
به په نجهی ساردی ته زیووم.

زور حه زده که م وه کو به فر
له ناو دللی گهرم و تینووم بتوییه وه
له گهل فنجانلی قاوهی تال
بو نارامی بخورییه وه.

ئه گهر مردم
له زیدی خووم بمشارنه وه
با دوا مه نزلم پشدهر بی
چون ده زانم دی راده بری
گوشه ی چاویکت له من بی.

ئەو كاتانەى كە لىم ونى
دل دەگىزى گەرمە شىنى
دنيا لە لام ويرانە يە و
چاوم تەنيا تۆ دەبىنى.

ناتوانم بۆم بۆ سەفەر
ترسم ھەيە نەتېنمە ۋە
خۆ من تىر نەبووم لە نىگات
دېر بە دىرت بنوسمە ۋە
تا لە سەفەرى غوربەتيم
لەگەل مابى و بتخوينمە ۋە.

دل تەنگە، خەفە تبارە ، خەمىنە بەشى شىنە
بى دىنە، لە عىنە ، سەرم نادا ، ئەمە ژىنە؟
عومرىكى درىژە، تەمەنم داۋە لە سەر تۆ
ھەر وتت دىم و نەھاتى بى ۋە عدىت مەكە پىنە
سەيرى رۆژگارى رەشمكە، ھەردەم دل بە خەمىنم

وهره تاویکی له لام بهسیه ئه و هه موو کینه.

له سومای دوو چاوم تو دیاری
له وهرزانم ئه تو وهرزی به هاری
به هاری من خهزانه بوته پایز
ته مهن تاواه له دهردی ئینتیزاری.

که سینک ههیه خووشی دهوی
ده تویته وه بوته وه کو موم
با هه موو دنیا بزانی
خوشم دهوی زیاتر له خوم.

له تو وایه له من خوین دی و له تووش ئاو
ئه تووش پوژی، ده که ویه ناو ته له و داو
هه میسه چون ده بی من بم به نیچیر
ده بی پوژی به تالیکه ی ئه تووش راو.

ده میکه دووره لیم، نایه ته بهرچاو
به ژن باریک، زولفشور، جوانی بی ناو

له ترسی خوره، یا مه یلت نه ماوه
دهروونم لیی دهچۆری کیم و زوخاو.

له دلدا

زۆر شیرینی بی نیهایهت
که دیاریش نیت
وشک و بی زهوقم له سایهت.

به دیموکراسی نامومه
چونکه ههر خۆت به ربژییری
با ههر بلین کۆنه په رست
ههر تۆی ته نیا
که دوا نوخته ی سه ری دییری.

دهشیوی دل، بزته گهر بیته لیوان

ده سینم ماچ له لیو و باخی سیوان
وهره سویی من، دلّم دهمری له تاوت
وهکو مه مجنون بوومه ساکین له کیوان.

دوعای خوښبهختیت بۆدهکه م
دهسته و نه زهر دهکه م نزا
شادیی دائیم میوانت بی
دهست به بالّت بگری خودا
هه موو ساتی قاقا و خه ندهت
دلی ناحهزت شهق بکا
دهبم خه نی که جاریکی
سه ریک بدهی بلیی مه رحه با.

جوانی و بونت له گول دهچن
هر گه شاهوه و رازاوه بی

هەرگیز درک پەى پیت نه با
هەر شاگولی ئەم ناوه بی
خهنده له لیوت نه توری
ماندوو نه بی و حه ساوه بی
تۆ هه میشه میوانمبه و
هەر گلینه ی ئەو چاوه بی.

پووت و قووت و بی نه وامه
ئەى خودا بۆ هاو ده می
سینه پر زووخواو و ده رده
چاره یی کوا مه لحه می
بووم به سییه ر وا له گه لتا
هەر ده پۆم و ناتگه می
دل له ناله ی تۆ ده نالی
واى بۆ سینه و په رچه می

داده مرکئی ئه و دلّه ی من
بیته سهردانم که می
چاره ی دهر د و شیفاکه م
ماچه، بیژی ناتده می .

دهرگا و په نجه ره م داخستن
بیزار بووم له چاوه پروانی
هینده ئاو هاتووه له دیده م
فرمیسیان کردم به کانی.

شه می شه و گاره، نایشه گول
دهکا پویشن شه وی تارم
شیرینه، وهک شه کره سیوه
له سویانی گرفتارم.

له جيڙوانئ نه مردم کاتي هاتي
مه رگ چوَن بوو له من وابوو به قاتي
هه ناسه سوار خهني کردم له خوشي
که رويشتي يه خهني گرتم نه هاتي.

جهواني چوو، که چي قه درن نه زاني
ئاخ له پيري، چ دهرديکي به ژاني؟
ژياني پر له ژان و ژواري سهر دل
به ئه سپايي ته مه نيان برد، ده زاني؟

من به بي مهني مهستي تومه
تورم دان باده و شه راب
بينه تيکه ل کهين هه ناسه
به سيه تي تاکه ي عه زاب

ماچی لیوت وەک شەرابە
مال وێران خانەخەراب.

دەرویشیکم لە تەکیەیی تۆ
قیبلەگەم دوو چاوی تۆن
زیکر و فیکرت بوونە پیشەم
هەرچی دەلیلم ناوی تۆن.

بۆ نایەیی پرچت شانەگەم،
لیوت بنیی بە لیو مەوێ
تەمەن پۆیی، تۆش هەر دەلییی
چاوەرێکە هەر دیمەوێ
وەرە با روح ئاویتە گەین
نەک پۆژیک سەر بنیمەوێ.

ئەگەر پیتخۆشە نەمرم تا بمینم
دەبا دەستم لە گەردنی تۆ وەرینم
وەرە هیژ و ورەم تا پیببەخشی
لە تۆ ماچ و منیش سەر دانەوینم.

کەم پۆژ هەبوو
لە بی مەیلیت دلم نەشکی
دلنەواییم دەدرایەو
بە رزانی دلۆپە ئەشکی.

لە بالات شیعر دەبارئ
لە گوفتارت، هزریکی نوئ
دیدارت دیوانی شیعرە
ماچت بۆ من عومریکی نوئ.

شەكرە سېۋ

نەكەى مەنەم لە ماچى بانگى شىۋان
دەبا بشكىنى رۆژووم، ماچى لىۋان
بەشیرىنى دوو لىۋوت خۆشە بەربانگ
دەلىنى قەندە، بەتامى شەكرە سىۋان
لە سۆزى عەشقى تۆۋە بوومە دەرويش
ۋەلام نان، قەوم و خویشم چوومە كىۋان
بە فتۋاى عاشقان ديارە ھەلە
ھەزار ماچت، بەبى كىشان و پىۋان.

من کاوہ عہدولپرہمان فاتحی، له بهاری سالی 1974 له گوندی دیلوی سہر به شاری قہلادزی باشووری کوردستان له دایک و باوکیکی موکریانی له دایک بووم، باوکم جگہ له وهی ماموستایه کی ئاینی و نیشتمانی بوو، شاعیریکی زور باشیش بوو، براگه وره کم ، خالید فاتحی وهک ماموستا و براگه وره هه میشه پشت و په نام بووه له کاره ئه دهبیه کانم و هاندهری سه ره کیم بووه، خاوه نی بروانامه ی به کالوریوسم له یاسایی گشتی، ماوه ی ده سال ئه ندامی کارای سه ندیکای رۆژنامه نوسانی کوردستان بووم. کاری رۆژنامه وانی زورم کردوو له رادیو و تیقی و رۆژنامه و گوڤاره کانی ههریمی کوردستان، به دهیان بابته م له رۆژنامه و گوڤاره کان بلاو کردوته وه. یه که م کاری وه رگیزانم سالی 1998 له رۆژنامه ی ریگای کوردستان بلاو کرایه وه، ئه وه سییه م کتبه که بلاوی ده که مه وه رۆمانی سه ربوورده ی دایک، جه نگیز ئیتماتوف له سالی 2019.

نامیلکه ی شیعر (ماچ) له سالی 2021 .

ئیس تاش کومه له چیرۆکیکی غولامحسینی ساعدی و بیره وه ریه کانی مردوو یه کی عیراقی، له نووسینی دکتور محمه د ره زاپوریان، ناماده ی چاپن .

کاوہ فاتحی

kawafathe@gmail.com